

Την καταδίκη όχι μόνο των δολοφόνων του γιου της Παύλου, αλλά και όλης της ηγεσίας της Χρυσής Αυγής ζήτησε η μητέρα του, Μάγδα Φύσσα, μιλώντας στον Αθήνα 9.84 και στις «Ντάμες Σπαθί» με τις Ελευθερία Κουμάντου και Ελεωνόρα Ορφανίδου, στο πλαίσιο του αφιερώματος της εκπομπής για τη συμπλήρωση τριών ετών από την έναρξη της δίκης της Χρυσής Αυγής. Στον σταθμό της πόλης μίλησαν συνήγοροι, μάρτυρες, ενώ ακούστηκαν και ηχητικά αποσπάσματα από τηλεφωνικές συνομιλίες μελών της ΧΑ. **Αναλυτικά:**

“Το έχω πει πολλές φορές ότι αυτή δίκη δεν αφορά εμάς, εμείς χάσαμε τον Παύλο, δολοφονήθηκε. Αυτή η δίκη αφορά περισσότερο τον υπόλοιπο κόσμο παρά εμάς. Περιμένω μια καταδίκη.. καταδίκη...Δολοφόνησαν έτσι εν ψυχρώ ένα παλικάρι 34 ετών του έκοψαν τη ζωή του και μαζί με εκείνον κι εμάς. Αλλά μιλάω για εκείνον ο οποίος σήμερα δεν είναι εδώ. Είχε να προσφέρει πάρα πολλά και θα πρόσφερε σε αυτή την κοινωνία. Ήθελε να ζήσει και δεν τον άφησαν να ζήσει. Να μου εξηγήσουν επιτέλους γιατί”.

*Η κυρία Μάγδα Φύσσα που είναι παρούσα σε κάθε συνεδρίαση του δικαστηρίου, είτε αυτή γίνεται στον Κορυδαλλό, είτε στο Εφετείο σχολίασε την έλλειψη ενημέρωσης για τη δίκη από τα ΜΜΕ καθώς και την απουσία κοινού.

“Είμαι σχεδόν μόνη μου στις αίθουσες του δικαστηρίου. Δεν έχει κοινό δυστυχώς. Δεν έρχεται κόσμος. Αν με ρωτήσεις τον λόγο δεν μπορώ να ξέρω. Σαφώς και παίζει ρόλο η ενημέρωση το ότι δεν προβάλλεται η δίκη από τα τηλεοπτικά κανάλια. Επίσης παίζει ρόλο και η συμπεριφορά μας, καθώς αυτή έχει αλλάξει, σαν να μην μας αφορά ενώ μας αφορά όλους. Το έχω πει πολλές φορές ότι αυτή δίκη δεν αφορά εμάς, εμείς χάσαμε τον Παύλο, δολοφονήθηκε. Αυτή η δίκη αφορά περισσότερο τον υπόλοιπο κόσμο παρά εμάς, αλλά παρόλα αυτά βλέπω μια πτώση πάνω σε αυτό.Είμαι παρούσα στις αίθουσες γιατί πρέπει να είμαι εκεί, είναι το μόνο που μπορώ να κάνω. Πέραν του ότι αποφάσισαν να μας τελειώσουν, να τελειώσει η ζωή μας γιατί με την δολοφονία του Παύλου κι εμείς δεν υπάρχει τίποτα που να χαιρόμαστε και να ζούμε, απλά αναπνέουμε. Πέραν του ότι πρέπει να πηγαίνω στο νεκροταφείο, έχω και μια υποχρέωση να είμαι παρούσα στις δικαστικές αίθουσες για τον Παύλο μου, δεν γίνεται να μην είμαι εκεί, πρέπει να είμαι».

*Για την συμπεριφορά της ΕΛΑΣ η κυρία Φύσσα υπογράμμισε ότι παρέχει ασφάλεια στους χρυσαυγίτες που βρίσκονται στην αίθουσα, την ώρα που συνεχίζουν να υπάρχουν θύματα από επιθέσεις της οργάνωσης.

«Προστατεύονται οι χρυσαυγίτες και όλοι αυτοί που έρχονται εκεί εκτός από εμάς. Και όχι μόνο εμείς ως οικογένεια και η πολιτική αγωγή και οι δημοσιογράφοι και αν μετρήσουμε τα θύματα αυτά τα τρία χρόνια που έχει ξεκινήσει η δίκη, είναι αρκετά που εξακολουθούν. Πόσους χτυπημένους έχουμε και με το πρόσφατο που χτυπήθηκαν 5 άνθρωποι ανάμεσά τους και η δικηγόρος μας η οποία τραυματίστηκε πιο βαριά απ όλους. Όχι μόνο δεν νιώθουμε προστασία, αντιθέτως φοβόμαστε. Όταν βλέπαμε μέσα από τα κάγκελα, είμαστε μέσα στο Εφετείο και βλέπαμε την άλλη δικηγόρο την Ευγενία Κουνάκη, το τι προσπάθεια έκανε να μετακινήσει έναν αστυνομικό να πιάσει τους δράστες μετά την επίθεση το Νοέμβριο στην Λ Αλεξάνδρας και δεν κουνήθηκε κανείς, χτυπημένη με τα αίματα να τρέχουν, ήταν μια παρά πολύ θλιβερή εικόνα και εκείνη την ημέρα ένιωσα πάρα μα πάρα πολύ άχρηστη αφού δεν μπορέσαμε πάλι να κάνουμε κάτι.

Να διευκρινίσω όμως κάτι, ότι αυτή είναι η πλειοψηφία των αστυνομικών. Μέσα σε όλους αυτούς υπάρχουν και μετρημένοι πάρα πολύ λίγοι, οι οποίοι βλέπεις στο βλέμμα τους ότι θέλουν να μας προστατέψουν. Στο Εφετείο δεν θα το ξεχάσω και δυστυχώς δεν μπορώ να θυμηθώ την εικόνα, αλλά έφαγα σπρωξιά από αστυνομικό, την ώρα που έλεγε το απόβρασμα της κοινωνίας, γιατί εγώ δεν μπορώ να τους χαρακτηρίσω κάπως αλλιώς, που μου έδειχνε με το χέρι του «που είναι ο Παύλος τώρα» και εκείνη την ώρα σε αυτή την έξαλλη κατάσταση που ήμουν ο αστυνομικός με έσπρωξε και με πάρα πολύ δύναμη για να βγω έξω, να φύγω από εκεί. Ακόμα και τους δικηγόρους της υπεράσπισης τους προστατεύουν, αντίθετα με εμάς. Έχουμε περάσει αρκετά, ακόμα και τώρα.

Μόνη μου στην δικαστική αίθουσα χθες συγκεκριμένα στον Κορυδαλλό, να σας πω ότι αυτές τις μέρες που είναι τα αναγνωστέα και προβάλλονται και οι συνομιλίες τους, τους δικηγόρους όλους αυτούς της υπεράσπισης να γελάνε. Είναι τραγικοί.

Αυτή την περίοδο στην δίκης της Χρυσής Αυγής παρουσιάζονται τα αναγνωστέα, δηλ. τα στοιχεία της δικογραφίας που “δένουν” τις κατηγορίες. Σύμφωνα με όσα έχουν ήδη παρουσιαστεί, η Χρυσή Αυγή είχε στοχοποιήσει τον Παύλο Φύσσα.

Όπως προκύπτει ο Παύλος ήταν στοχοποιημένος και δικαιώνονται οι δυο κοπέλες μάρτυρες και ο Νικολάου όπως είπαν τα πράγματα, έτσι ακριβώς έγιναν και τα είπαν οι ίδιοι μεταξύ τους, Παρόλα αυτά δεν ξέρω που αποσκοπεί αυτό, αλλά αυτό που βλέπουμε είναι να γελάνεμε τα χάλια τους...να γελάνε....Σύμφωνα με την πολιτική αγωγή

μπαινουμε στην τελική ευθεία, ότι στον επόμενο ένα χρόνο θα έχει ολοκληρωθεί η δίκη».

Η κ. Φύσσα, είπε χαρακτηριστικά ότι μετά το τέλος της δίκης περιμένει “ να γυρίσουν οι χρυσαυγίτες στις τρύπες τους. Εκεί ανήκουν”

Μ.Φ.:«Προσδοκούμε να διαλυθεί ως κόμμα η Χ.Α. Είναι τόσο φανερό πια ότι είναι μια εγκληματική οργάνωση που θα πρέπει να αντιμετωπιστεί ως εγκληματική οργάνωση και να καταδικαστεί. Αυτή είναι η προσδοκία μου και γι αυτό αποφασίσαμε ότι θα πάμε με τον νόμο και αυτό που πρέπει να γίνει και δεν θα γίνει τίποτα άλλο. Με νύχια και με δόντια κρατήσαμε τα παιδιά, για τον πρώτο καιρό μιλάμε, γιατί ακούγονται στις συνομιλίες τους ότι θα γίνει χαμός, δηλαδή περίμεναν να γίνει ο χαμός. Κάτι που το αποτρέψαμε, επιλέξαμε να τραβήξουμε αυτόν τον δρόμο, έτσι θα πάμε και θα δούμε το αποτέλεσμα. Περιμένω μια καταδίκη.. καταδίκη...Δολοφόνησαν έτσι εν ψυχρώ ένα παλικάρι 34 ετών του έκοψαν τη ζωή του και μαζί με εκείνον κι εμάς. Αλλά μιλάω για εκείνον ο οποίος σήμερα δεν είναι εδώ. Είχε να προσφέρει πάρα πολλά και θα πρόσφερε σε αυτή την κοινωνία. Ήθελε να ζήσει και δεν τον άφησαν να ζήσει. Να μου εξηγήσουν επιτέλους γιατί; Για ποιο λόγο; Με τι ευκολία αφαιρούμε έτσι ανθρώπινες ζωές; Πως; Γιατί κάπου πατάνε, δεν μπορεί να γίνεσαι εγκληματίας από τη μια στιγμή στην άλλη, σφαγέας έτσι. Για ποιο λόγο; Τι είναι αυτό που τελικά έχει ανεβάσει τόσο την εγκληματικότητα σε αυτή την χώρα; Η ατιμωρησία; Δεν θέλω ούτε να το σκέφτομαι ότι θα υπάρξει ατιμωρησία. Δεν θέλω να το σκέφτομαι. Περιμένω.. περιμένουμε όλοι. Όλοι δίνουμε ένα αγώνα, είστε κι εσείς, είναι και η πολιτική αγωγή. Δεν είμαστε πολλοί αλλά είμαστε. Και όλοι περιμένουμε κάτι να γίνει, αν μη τι άλλο να τους αφανίσουν να ξανά πάνε εκεί που ήταν στις τρύπες τους. Εκεί ανήκουν».